Canoane de rugăciune la praznicul Botezului Domnului

(6 ianuarie)

Botezul Domnului Dumnezeu şi Mântuitorului nostru Iisus Hristos (Epifania sau Boboteaza) (6 ianuarie):

https://www.academia.edu/43189604/Botezul_Domnului_Dumnezeu_%C5%9Fi_M%C3%A2ntuitorului_nostru_Iisus_Hristos_Epifania_sau_Boboteaza_6_ianuarie_

https://archive.org/details/1.-botezul-domnului

***

Materiale despre Botezul Domnului Dumnezeu şi Mântuitorului nostru Iisus Hristos:

https://independent.academia.edu/emystea/Botezul-Domnului-(6-ian)

https://archive.org/details/@steaemy?query=Botezul+Domnului+

https://www.slideshare.net/steaemy1/search_my_uploads?type=&new=&q=Botezul+Domnului

***

Canon de rugăciune la praznicul Botezului Domnului (1)

Tropar la praznicul Botezului Domnului: În Iordan Botezându-Te Tu, Doamne, închinarea Treimii s-a arătat, că glasul Părintelui a mărturisit Ţie, Fiu Iubit pe Tine numindu-Te; şi Duhul în chip de porumbel, a adeverit întărirea Cuvântului, Cel ce Te-ai arătat, Hristoase Dumnezeule şi lumea ai luminat, Slavă Ţie.

Tropar la praznicul Botezului Domnului: Arătatu-Te-ai în lume, Cel ce ai făcut lumea, ca să luminezi pe cei ce şedeau întru întuneric, Iubitorule de oameni, Slavă Ţie.

Tropar la praznicul Botezului Domnului: Păcătoşilor şi vameşilor, pentru mulţimea milei Tale Te-ai arătat, Mântuitorul nostru că unde avea să strălucească Lumina Ta, dacă nu celor ce şedeau întru întuneric? Iubitorule de oameni, Slavă Ţie.

a lui Cosma

Cântarea 1

Irmos: Fundul adâncului l-a descoperit şi pe uscat pe ai Săi i-a trecut, întru acelaşi acoperind pe potrivnici, Domnul cel tare întru războaie, că S-a prea slăvit.

Stih: ***Slavă Ţie, Doamne, Slavă Ţie!***

Pe Adam, cel stricat, iarăşi îl zideşte în apele Iordanului şi capetele diavolilor celor ascunşi, le sfărâmă Împăratul veacurilor, Domnul, că S-a prea slăvit.

Stih: ***Slavă Ţie, Doamne, Slavă Ţie!***

Cu Focul cel fără de materie al Dumnezeirii, în Trup materialnic îmbrăcându-Se, cu apa Iordanului Se acoperă Cel ce S-a Întrupat din Fecioară, Domnul că S-a prea slăvit.

Stih: ***Slavă Ţie, Doamne, Slavă Ţie!***

Cel ce spală păcatele oamenilor împreună cu aceştia S-a curăţit în Iordan, cu care voind S-a asemănat, rămânând ceea ce era şi pe cei din întuneric îi luminează Domnul, că S-a prea slăvit.

Cântarea a 3-a

Irmos: Domnul, cel ce dă cârmuitorilor noştri tărie şi înalţă fruntea unşilor Săi, S-a născut din Fecioară şi vine către Botez, deci credincioşii să-I strigăm: nu este sfânt ca Dumnezeul nostru şi nu este drept, afară de Tine, Doamne.

Stih: ***Slavă Ţie, Doamne, Slavă Ţie!***

Veseleşte-te astăzi Biserică a lui Hristos, care mai înainte erai stearpă şi cumplit neroditoare. Că prin apă şi prin Duh s-au născut ţie fii, care cu credinţă strigă: nu este sfânt ca Dumnezeul nostru şi nu este drept, afară de Tine, Doamne.

Stih: ***Slavă Ţie, Doamne, Slavă Ţie!***

Înaintemergătorul strigă în pustiu cu mare glas: gătiţi căile lui Hristos şi cărările Dumnezeului nostru drepte le faceţi şi cu credinţă strigaţi: nu este sfânt ca Dumnezeul nostru şi nu este drept, afară de Tine, Doamne.

Cântarea a 4-a

Irmos: Auzitu-s-a, Doamne, glasul Tău, care ai zis: glasul celui ce strigă în pustiu, când ai tunat peste ape multe, mărturisind Fiului Tău,cu totul fiind de faţă, iar prin Duhul a strigat: Tu eşti Hristos, Înţelepciunea şi Puterea lui Dumnezeu.

Stih: ***Slavă Ţie, Doamne, Slavă Ţie!***

Să se curăţească Soarele cel prea luminat din fire, cine a mai văzut? A strigat propovăduitorul. Să Te spăl cu ape pe Tine, strălucirea Slavei, Chipul Tatălui, cel pururea Veşnic şi iarbă fiind eu să mă ating de focul Dumnezeirii Tale? Că Tu eşti Hristos, Înţelepciunea şi Puterea lui Dumnezeu.

Stih: ***Slavă Ţie, Doamne, Slavă Ţie!***

Arătatu-şi-a Moise dumnezeiasca-i cucernicie pe care a avut-o, apropiindu-se de Tine. Că dacă Te-a înţeles, când l-ai strigat din rug, îndată şi-a întors faţa. Dar eu cum Te voi privi desluşit sau cum îmi voi pune mâna peste Tine? Că Tu eşti Hristos, Înţelepciunea şi Puterea lui Dumnezeu.

Stih: ***Slavă Ţie, Doamne, Slavă Ţie!***

Suflet înţelegător având şi cinstit fiind cu dreapta judecată, mă ruşinez de cele neînsufleţite că dacă Te voi boteza pe Tine, mă vor învinui: muntele ce fumega cu foc, marea ce s-a despărţit în două şi Iordanul acesta, care s-a întors. Că Tu eşti Hristos, Înţelepciunea şi Puterea lui Dumnezeu.

Cântarea a 5-a

Irmos: Iisus, Începătorul vieţii, vine să dezlege osânda lui Adam celui întâi zidit iar curăţire, ca Unui Dumnezeu, netrebuindu-I, pe cel căzut îl curăţeşte în Iordan, întru care omorând vrajba, dăruieşte pacea, care covârşeşte toată mintea.

Stih: ***Slavă Ţie, Doamne, Slavă Ţie!***

Adunându-se popoare nenumărate să se boteze de la Ioan, acela a stat în mijlocul lor şi a strigat către cei de faţă: cine v-a arătat vouă, neascultătorilor să fugiţi de mânia ce va să fie? Aduceţi roade vrednice lui Hristos, că Cel ce stă acum de faţă dăruieşte pacea.

Stih: ***Slavă Ţie, Doamne, Slavă Ţie!***

Lucrătorul şi Ziditorul în mijloc stând, ca Cel ce Singur cercetează inimile tuturor şi în mâini luând lopata curăţitoare, desparte cu multă înţelepciune aria cea a toată lumea, arzând nerodirea şi dăruind viaţă veşnică celor bine roditori.

Cântarea a 6-a

Irmos: Glasul Cuvântului, sfeşnicul Luminii, luceafărul mergător înaintea Soarelui, în pustiu strigă tuturor popoarelor: pocăiţi-vă şi mai înainte vă curăţiţi că de faţă stă Hristos, izbăvind lumea din stricăciune.

Stih: ***Slavă Ţie, Doamne, Slavă Ţie!***

Cel ce S-a Născut fără stricăciune din Dumnezeu Tatăl, S-a Întrupat din Fecioara, fără de pată, Hristos a cărui curea, adică unirea Cuvântului cea cu noi, Înaintemergătorul ne învaţă că nu este lesne a o dezlega, care izbăveşte pe pământeni din stricăciune.

Stih: ***Slavă Ţie, Doamne, Slavă Ţie!***

Cu foc botează în cele din urmă, Hristos, pe cei neascultători, care nu Îl socoteau Dumnezeu, iar pe cei ce cunosc Dumnezeirea Lui, cu Duhul îi înnoieşte, prin apă, cu harul, de greşeli izbăvindu-i.

Condac, glasul al 4-lea: Arătatu-Te-ai astăzi lumii şi Lumina Ta, Doamne s-a însemnat peste noi care cu cunoştinţă Te lăudăm, venit-ai şi Te-ai arătat, Lumina cea neapropiată.

Cântarea a 7-a

Irmos: Pe tinerii cei bine credincioşi, care au intrat în cuptorul cel cu foc, suflând Duhul cel răcoritor şi pogorârea dumnezeiescului înger, nevătămaţi i-a păzit. Pentru aceea, în văpaie răcoriţi fiind, cu mulţumire cântau: Prea lăudate Doamne al părinţilor şi Dumnezeule, bine eşti cuvântat.

Stih: ***Slavă Ţie, Doamne, Slavă Ţie!***

Precum în cer tot aşa şi la Iordan, Puterile Îngereşti au stat de faţă, cu cutremur şi cu mirare, privind la smerenia cea mare a lui Dumnezeu: cum Cel ce ţine aşezarea apelor celor mai de deasupra a stat în ape, purtător de Trup, Dumnezeul părinţilor noştri.

Stih: ***Slavă Ţie, Doamne, Slavă Ţie!***

Norul şi marea, întru care oarecând, s-a botezat poporul de demult, întru ieşire, prin Dătătorul Legii, au preînchipuit minunea dumnezeiescului Botez. Şi marea era chipul apei, iar norul, al Duhului prin care desăvârşiţi făcându-ne, strigăm: bine eşti cuvântat Dumnezeul părinţilor noştri.

Stih: ***Slavă Ţie, Doamne, Slavă Ţie!***

Toţi credincioşii, teologhisind neîncetat, cu îngerii să slăvim pe Tatăl şi pe Fiul şi pe Duhul Sfânt că Aceasta este Treimea cea în Trei Ipostase de o Fiinţă şi Unul este Dumnezeu, căruia Îi cântăm: Prea lăudate Doamne al părinţilor şi Dumnezeule, bine eşti cuvântat.

Cântarea a 8-a

Irmos: Taină minunată a arătat cuptorul Babilonului, care a izvorât rouă, că în valurile sale vrea să primească Iordanul pe Focul cel netrupesc şi îngăduie pe Ziditorul, cel ce Se botează cu Trupul, pe care ÎI binecuvântează popoarele şi Îl prea înalţă întru toţi vecii.

Stih: ***Slavă Ţie, Doamne, Slavă Ţie!***

Leapădă orice temere, a zis Izbăvitorul Înaintemergătorului pleacă-te Mie şi vino la Mine ca la Hristos, că Acesta sunt din fire, supune-te poruncii Mele şi Mă botează pe Mine, cel ce Mă pogor, pe care Mă binecuvântează popoarele şi Mă prea înalţă întru toţi vecii.

Stih: ***Slavă Ţie, Doamne, Slavă Ţie!***

Cuvintele Stăpânului dacă le-a auzit Botezătorul, cutremurându-se, palma şi-a întins. Dar atingându-se cu mâna de creştetul Ziditorului său, cel ce vrea să Se boteze, a strigat: sfinţeşte-mă, că Tu eşti Dumnezeul meu, pe care Te binecuvântează popoarele şi Te prea înalţă întru toţi vecii.

Stih: ***Preasfântă Treime, Dumnezeul nostru, Slavă Ţie!***

A Treimii arătare în Iordan, s-a făcut că Însăşi Firea mai presus de Dumnezeire, Tatăl, a strigat: Acesta ce Se botează este Fiul Meu cel Iubit. Şi Duhul a venit la Cel asemenea, pe care Îl binecuvântează popoarele şi-L prea înalţă întru toţi vecii.

Cântarea a 9-a

Stih: ***Măreşte, suflete al meu, pe Cea mai cinstită decât Oştile cereşti.***

Irmos: Nu izbuteşte nici o limbă a te lăuda după vrednicie, ci se întunecă şi mintea cea mai presus de lume să cânte ţie, de Dumnezeu Născătoare. Însă, fiind bună, primeşte credinţa că ştii râvna noastră cea dumnezeiască, că tu creştinilor eşti ocrotitoare, pe tine te mărim.

Stih: ***Măreşte, suflete al meu, pe Cel ce a cerut Botez de la Înaintemergătorul.***

Stih: ***Măreşte, suflete al meu, pe Cel ce a cerut la Iordan să Se boteze.***

Troparul: Vino David cu Duhul la cei luminaţi. Cântă acum: apropiaţi-vă de Dumnezeu cu credinţă, grăind: luminaţi-vă că săracul acesta Adam, întru cădere a strigat şi l-a auzit pe el Domnul, venind la apele Iordanului şi pe cel stricat l-a înnoit.

Stih: ***Măreşte, suflete al meu, pe Cel ce a fost mărturisit de glasul Părintesc.***

Stih: ***Măreşte, suflete al meu, pe Cel din Treime, care Şi-a plecat grumazul şi botez a primit.***

Troparul: Isaia grăieşte: spălaţi-vă şi vă curăţiţi, lăsaţi-vă vicleşugurile dinaintea Domnului. Cei însetaţi mergeţi la apa cea vie, că Hristos stropeşte cu apă înnoitoare pe cei ce se apropie de Dânsul cu credinţă şi botează cu Duh spre Viaţa cea neîmbătrânitoare.

Stih: ***Proorocule, vino la Mine, întinde-ţi mâna şi Mă botează degrabă.***

Stih: ***Proorocule, lasă acum şi Mă botează pe Mine, cel ce voiesc, că am venit să împlinesc toată dreptatea.***

Troparul: Păziţi suntem, credincioşilor cu harul şi cu pecetea, că precum evreii scăpau de pierzătorul ungând pragurile cu sânge, aşa şi nouă această dumnezeiască prăznuire ne va fi baie de a doua naştere din care vom vedea şi Lumina cea neapusă a Treimii.

Canon de rugăciune la praznicul Botezului Domnului (2)

Tropar la praznicul Botezului Domnului: În Iordan Botezându-Te Tu, Doamne, închinarea Treimii s-a arătat, că glasul Părintelui a mărturisit Ţie, Fiu Iubit pe Tine numindu-Te şi Duhul, în chip de porumbel, a adeverit întărirea Cuvântului, Cel ce Te-ai arătat, Hristoase Dumnezeule şi lumea ai luminat, Slavă Ţie.

Tropar la praznicul Botezului Domnului: Arătatu-Te-ai în lume, Cel ce ai făcut lumea, ca să luminezi pe cei ce şedeau întru întuneric, Iubitorule de oameni, Slavă Ţie.

Tropar la praznicul Botezului Domnului: Păcătoşilor şi vameşilor, pentru mulţimea milei Tale Te-ai arătat, Mântuitorul nostru că unde avea să strălucească Lumina Ta, dacă nu celor ce şedeau întru întuneric? Iubitorule de oameni, Slavă Ţie.

al Sfântului Ioan Damaschin

Cântarea 1

Irmos: Umblat-a Israel prin valul cel învăluit al mării, cel ce s-a arătat uscat îndată. Iar negrul luciului pe voievozii egipteni i-a înecat cu totul, mormântul cel aşternut cu apă, cu Puterea cea tare a dreptei Stăpânului.

Stih: ***Slavă Ţie, Doamne, Slavă Ţie!***

Plecatu-Ţi-ai grumazul Tău, Împărate, soarelui celui purtător de lumină, care s-a arătat oamenilor din pustiu, venind acum la apele Iordanului, ca să smulgi pe începătorul neamului din locul cel întunecos şi să curăţeşti făptura de toată spurcăciunea.

Stih: ***Slavă Ţie, Doamne, Slavă Ţie!***

Cuvinte fără de început, pe cel ce s-a îngropat cu Tine în râu, pe cel stricat de înşelăciune, îl înnoieşti desăvârşit, primind acest prea puternic glas de negrăit, de la Tatăl: Acesta este Fiul Meu cel Iubit şi întocmai Mie cu Firea.

Cântarea a 3-a

Irmos: Câţi ne-am dezlegat din cursele cele vechi, de leii cei mâncători cărora li s-au sfărâmat dinţii, să ne bucurăm şi să împletim cuvânt din cuvintele cântării, cu care de la noi de daruri se îndulceşte.

Stih: ***Slavă Ţie, Doamne, Slavă Ţie!***

Cel ce a sădit întâi moartea făpturii, închipuindu-se în firea fiarei celei rău făcătoare, se întunecă prin Trupeasca venire că este lovit de Stăpânul, Cel ce S-a arătat ca un Luceafăr, ca să-i sfărâme capul cel vrăjmaş.

Stih: ***Slavă Ţie, Doamne, Slavă Ţie!***

Trage la Sine firea cea de Dumnezeu zidită, cea îngropată în hotarele pântecelui tiranului. Spre zidirea cea din nou a neamului pământesc, Stăpânul Se naşte, lucrul prea bun săvârşind, că a venit, vrând să curăţească firea noastră.

Cântarea a 4-a

Irmos: Curăţindu-se cu lumina privirii celei tainice, cântând proorocul a oamenilor înnoire, a glăsuit mişcat fiind de Duhul, arătând Întruparea Cuvântului celui Negrăit, de care s-au sfărâmat stăpânirile celor puternici.

Stih: ***Slavă Ţie, Doamne, Slavă Ţie!***

Trimis fiind de la Tatăl, prea luminate Cuvinte, vii să goneşti cuprinderea nopţii cea rău întunecată, să dezrădăcinezi păcatele oamenilor şi să-i tragi la Tine, ca pe nişte fii luminaţi, cu botezul Tău cel din curgerile Iordanului.

Stih: ***Slavă Ţie, Doamne, Slavă Ţie!***

Văzând pe Însuşi Cuvântul cel prea slăvit, propovăduitorul strigă lămurit făpturii: Acesta, care este mai înainte de mine, a strălucit după mine cu Trup asemenea mie, cu dumnezeiască putere, ca să strice păcatul nostru cel vrăjmaş.

Stih: ***Slavă Ţie, Doamne, Slavă Ţie!***

Păşune aducând Celei ce însăşi este purtătoare de viaţă, vânează călcând peste cuiburile vrăjmaşului, dărâmând nenumăratele piedici, Dumnezeu Cuvântul şi pe cel ce lovea cu călcâiul pe tot neamul prinzându-l, mântuieşte făptura.

Cântarea a 5-a

Irmos: Cei ce ne-am spălat prin curăţirea Duhului de veninul spurcatului şi întunecatului vrăjmaş, plecat-am pe calea cea nouă, fără rătăcire, care duce la bucuria cea neapropiată, apropiată numai celor împăcaţi cu Dumnezeu.

Stih: ***Slavă Ţie, Doamne, Slavă Ţie!***

Văzând Făcătorul pe cel ce l-a zidit cu degetele întru întunericul greşelilor şi în legături de nescăpat, ridicându-l l-a pus pe amândoi umerii Săi, iar acum în vârtejurile curgerilor năvalnice îl spală de ruşinea cea de demult, a răului obicei al lui Adam.

Stih: ***Slavă Ţie, Doamne, Slavă Ţie!***

Cu dreaptă credinţă să alergăm, cu osârdie, la Izvoarele cele prea curate, ale curgerii celei mântuitoare şi să vedem pe Cuvântul cel din cea nestricată, cel ce ne pune înainte apa dumnezeieştii însetări, care curăţeşte cu blândeţe boala lumii.

Cântarea a 6-a

Irmos: Pe Cel dorit L-a mărturisit cu prea fericit glas Tatăl, pe care din pântece L-a născut.Adevărat, zice, Acesta de o Fire fiindu-Mi Fiu, luminat a ieşit din neamul omenesc: Cuvânt al Meu Viu şi Om după rânduială.

Stih: ***Slavă Ţie, Doamne, Slavă Ţie!***

Din leul cel de mare, proorocul, cel ce s-a prins minunat timp de trei nopţi în cele dinlăuntru ale lui, iarăşi a ieşit, arătând tuturor, de mai înainte, mântuirea de diavolul cel de oameni ucigător, prin naşterea cea de a doua, în anii cei de apoi.

Stih: ***Slavă Ţie, Doamne, Slavă Ţie!***

Cerul deschizându-se, prin prea luminatele sale adâncuri, cele mai ascunse, proorocul a zărit pe Duhul, Cel trimis de la Tatăl, pogorându-Se ca un Porumbel în chip de negrăit şi rămânând peste Cuvântul cel prea curat, S-a arătat popoarelor, venind la Stăpânul.

Condac: Arătatu-Te-ai astăzi lumii şi Lumina Ta, Doamne s-a însemnat peste noi care cu cunoştinţă Te lăudăm, venit-ai şi Te-ai arătat, Lumina cea neapropiată.

Cântarea a 7-a

Irmos: Ars-a cu apă capetele vrăjmaşului Cel ce a potolit văpaia cea înălţată a cuptorului în care erau tinerii cei bine credincioşi. Negura cea grea, care este din păcat, toată o spală cu roua Duhului.

Stih: ***Slavă Ţie, Doamne, Slavă Ţie!***

Văpaia haldeilor cea îngrozitoare, care Te închipuia pe Tine, ai oprit-o, prefăcând-o în rouă. Iar acum cu apă Te-ai îmbrăcat, surpând pe vătămătorul vrăjmaş, cel tăinuit, care chema la calea cea lunecătoare.

Stih: ***Slavă Ţie, Doamne, Slavă Ţie!***

Despărţindu-se Iordanul de demult, pe uscat a trecut poporul lui Israel, închipuindu-Te pe Tine, Cel Prea puternic, care treci acum, cu sârguire făptura prin ape, către calea cea nestricată şi mai bună.

Stih: ***Slavă Ţie, Doamne, Slavă Ţie!***

Ştim că Tu ai adus de demult în chip jalnic potopul cel atot nimicitor, spre pierderea a toate; o, de trei ori măreţe şi uimitoare lucruri făcând! Iar acum ai înecat, Hristoase, păcatul, pentru milostivirea şi mântuirea oamenilor.

Cântarea a 8-a

Irmos: Slobodă făptura se cunoaşte şi fii luminii sunt cei mai înainte întunecaţi. Singur domnul întunericului suspină. Acum toată moştenirea neamurilor, ceea ce era mai înainte ticăloasă, cu osârdie să binecuvânteze pe Pricinuitorul.

Stih: ***Slavă Ţie, Doamne, Slavă Ţie!***

Cei trei temători de Dumnezeu în foc fiind rouraţi, strălucind luminat întru întreitele sfinţenii, au arătat în chip lămurit firea cea prea înaltă care a ars, cu amestecarea omenească în rouă în chip dorit, toată înşelăciunea atotpierzătoare.

Stih: ***Slavă Ţie, Doamne, Slavă Ţie!***

Să se îmbrace în alb toată firea pământească cea ridicată acum din cădere la ceruri, căci prin Cuvântul, prin care toate se ţin, spălată de greşelile cele dintâi în ape curgătoare, a scăpat de ele, curăţindu-se în chip luminat.

Cântarea a 9-a

Stih: ***Măreşte, suflete al meu, pe cea mai cinstită decât Oştile cereşti, pe prea curata Fecioară, Născătoare de Dumnezeu.***

Irmos: O, minunile naşterii tale celei mai presus de minte, Mireasă prea curată, Maică binecuvântată, prin care dobândind desăvârşit mântuire, cântăm după vrednicie Făcătoarei de bine, aducând ca dar cântare de mulţumire.

Stih: ***Astăzi Stăpânul îşi pleacă grumajii sub mâna Înaintemcrgătorului.***

Stih: ***Astăzi Ioan botează pe Stăpânul în apele Iordanului.***

Stih: ***Astăzi Stăpânul în ape îngroapă păcatele oamenilor.***

Troparul: Ştim că cele ce s-au arătat lui Moise în rug, aici prin uimitoare aşezăminte s-au lucrat. Că precum Fecioara, care a purtat în sine Foc, născând pe Purtătorul de lumină, a fost păzită de Binefăcătorul nevătămată, aşa au fost păzite şi apele Iordanului, primindu-L pe El.

Stih: ***Astăzi Stăpânul de sus este mărturisit Fiu Iubit.***

Stih: ***Astăzi Stăpânul a venit să sfinţească firea apelor.***

Stih: ***Astăzi Stăpânul primeşte Botez din mâna Înaintemergătorului.***

Troparul: Împărate fără de început, desăvârşind firea omenească, ai uns-o cu împărtăşirea Duhului şi cu ape prea curate ai curăţit-o şi puterea întunericului cea înfumurată biruind, ai mutat-o acum la Viaţa cea neîncetată.

Stih: ***Măreşte, suflete al meu, pe Cea mai cinstită decât Oştile cereşti.***

Irmosul: Nu izbuteşte nici o limbă a te lăuda după vrednicie, ci se întunecă şi mintea cea mai presus de lume să cânte ţie, de Dumnezeu Născătoare. Însă, fiind bună, primeşte credinţa că ştii râvna noastră cea dumnezeiască, că tu creştinilor eşti ocrotitoare, pe tine te mărim.

Stih: ***Măreşte, suflete al meu, pe cea mai cinstită decât Oştile cereşti, pe prea curata Fecioară, Născătoare de Dumnezeu.***

Irmosul: O, minunile naşterii tale celei mai presus de minte, Mireasă prea curată, Maică binecuvântată, prin care dobândind desăvârşit mântuire, cântăm după vrednicie Făcătoarei de bine, aducând ca dar cântare de mulţumire.

****

Domnul nostru Iisus Hristos, după întoarcerea Sa din Egipt, vieţuia în Galileea, în cetatea Sa, Nazaret, unde crescuse, tăinuindu-şi înaintea oamenilor puterea şi înţelepciunea dumnezeirii Sale, până la vârsta de treizeci de ani, pentru că nu era îngăduit cuiva dintre iudei, mai înainte de 30 de ani, să aibă rânduiala de dascăl sau de preot. Pentru aceasta nici Domnul Hristos până la aceşti ani nu a început propovăduirile Sale, nici nu Se arăta că este Fiul lui Dumnezeu şi Arhiereul cel mare, Care a străbătut cerurile până ce s-a împlinit numărul anilor Lui.

El vieţuia în Nazaret, cu prea curata Sa Maică şi cu Iosif, părutul Său tată, care era lucrător de lemn şi cu care lucra împreună. După moartea lui Iosif, singur Domnul făcea acel lucru de mână, câştigând prin osteneală, hrana pentru El şi pentru prea iubita Sa maică, ca să ne înveţe pe noi a nu ne lenevi şi nici a mânca pâinea în zadar.

Apoi, împlinindu-se cei 30 de ani şi venind vremea dumnezeieştii Lui arătări - precum zice Evanghelia -, ca să se arate lui Israel: A fost cuvântul lui Dumnezeu către Ioan, fiul lui Zaharia, în pustie, trimiţându-l pe el ca să-L boteze cu apă. Deci,

i-a pus un semn încredinţat după care putea să cunoască pe Mesia, Cel care a venit în lume, precum singur Botezătorul întru a sa bună vestire spune, zicând: ***Cel ce m-a trimis să botez cu apă, Acela mi-a zis: "Deasupra Căruia vei vedea Duhul pogorându-se şi rămânând peste El, Acela este cel ce botează cu Duh Sfânt***".

Deci, ***ascultând Ioan cuvântul lui Dumnezeu, a venit în părţile Iordanului, propovăduind botezul pocăinţei, întru iertarea păcatelor.*** Pentru că el era acela de care mai înainte a zis Isaia: ***Glasul celui ce strigă în pustie, gătiţi calea Domnului, drepte faceţi cărările Lui.*** Deci, venea la dânsul toată latura Iudeei şi a Ierusalimului, şi se botezau toţi de la dânsul, în râul Iordanului, mărturisindu-şi păcatele. ***Atunci a venit şi Iisus din Galileea la Iordan, ca să fie botezat de Ioan. El a venit într-acea vreme, după ce Ioan spusese mai înainte poporului despre El, zicând: Vine în urma mea Cel mai tare decât mine, Căruia nu sunt vrednic să-I dezleg curelele încălţămintelor Lui. Deci, eu v-am botezat pe voi cu apă, iar Acela vă va boteza cu Duhul Sfânt.***

După aceste cuvinte,

- *a venit Iisus ca să Se boteze, cu toate că nu-I trebuia aceasta, ca unul care era prea curat, fiind născut din prea curata şi Preasfânta Fecioară, El Însuşi fiind izvorul a toată curăţia şi sfinţenia.*
- *Însă Cel ce a luat asupra Sa păcatele a toată lumea a venit la râu ca să sfinţească apele cu Botezul.*
- *A venit la ape ca să curăţească firea lor;*
- *a venit să Se boteze ca să ne pregătească baia sfântului Botez.*
- *A venit la Ioan, pentru ca acesta să fie pentru dânsul martor nemincinos, văzând pe Duhul Sfânt pogorându-Se peste Cel pe care-L boteza şi auzind glasul Tatălui de sus.*

Ioan se sfia de El, zicând: ***Eu am trebuinţă să mă botez de Tine şi Tu vii la mine.*** Căci Ioan cu duhul L-a cunoscut pe El; pentru că mai înainte cu 30 de ani a săltat de bucurie în pântecele maicii sale; deci, avea trebuinţă de botezul Lui, ca cel ce era în păcatul neascultării, cel adus de Adam asupra a tot neamul omenesc.

Iar Domnul a zis: ***Lasă acum, că aşa se cade a împlini toată dreptatea. Prin dreptate înţelege aici Sfântul Ioan Gură de Aur poruncile lui Dumnezeu; ca şi cum ar fi zis: "De vreme ce toate câte le porunceşte legea le-am săvârşit şi singură aceasta a rămas, adică să Mă botez; deci, Mi Se cade să o săvârşesc şi pe aceasta".*** Iar botezul lui Ioan era porunca lui Dumnezeu, precum el zice: ***Cel ce m-a trimis ca să botez cu apă, Acela mi-a zis.***

Deci, cine l-a trimis? Arătat este că a fost Însuşi Dumnezeu, cum zice însăşi Scriptura: "***A fost cuvântul lui Dumnezeu către Ioan***". Deci, Iisus, fiind în vârstă de 30 de ani, S-a botezat pentru că omul de la această vârstă se pleacă cu înlesnire către tot păcatul.

Aşa grăiau Ioan Gură de Aur şi Teofilact, cum că cea dintâi vârstă a copilăriei are multă neştiinţă şi zburdălnicie, a doua vârstă, a tinereţilor, se aprinde de poftă trupească, iar vârsta de 30 de ani, a bărbatului desăvârşit, este a iubirii de aur, a măririi deşarte, a iuţimii, a mâniei şi a tuturor păcatelor.

Pentru aceasta Hristos Domnul a aşteptat botezul până la această vârstă, ca să împlinească legea cu toate vârstele, să sfinţească firea noastră şi să ne dea putere, ca să biruim patimile şi să ne ferim de păcatele cele de moarte.

După Botezul Său, Domnul a ieşit îndată din apă, adică n-a zăbovit; căci se povesteşte că Sfântul Ioan Botezătorul, pe fiecare om care se boteza de dânsul, îl afunda până la cap şi-l ţinea astfel până ce-şi mărturisea toate păcatele sale şi numai după aceea îi afunda şi capul şi îl lăsa să iasă din apă; pentru aceasta, zice Evanghelia, că a ieşit îndată din apă.

Ieşind Domnul din râu, I s-au deschis cerurile, strălucind de sus o lumină în chip de fulger, iar Duhul lui Dumnezeu S-a pogorât spre Domnul, Cel ce S-a botezat, arătându-Se în chip de porumbel.

Întocmai cum în zilele lui Noe, porumbiţa a vestit micşorarea apelor, tot asemenea şi încetarea înecării păcatului a însemnat-o porumbelul.

Duhul Sfânt s-a arătat în chip de porumbel, pentru că acea pasăre este curată, blândă, iubitoare de oameni, fără de răutate şi nu stă în locuri necurate. Tot asemenea şi Duhul Sfânt este izvorul curăţiei, noianul iubirii de oameni, învăţătorul blândeţii, rînduitorul binelui şi fuge de la cel care se tăvăleşte în tina cea necurată a păcatului, fără de pocăinţă.

Pogorându-Se Duhul Sfânt ca un porumbel spre Domnul nostru Iisus Hristos, s-a auzit un glas din cer, zicând: ***Acesta este Fiul Meu cel iubit, întru Care am binevoit.*** Aceluia deci, se cuvine mărirea şi stăpânirea, în vecii vecilor. Amin.

(Vieţile Sfinţilor - Cuvânt la Botezul Domnului)